

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

W. MAAS GEESTERANUS, W. F. E. VAN HASSELT,
MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN,

A. DE MOL VAN OTTERLOO, L. G. M. BAAS BECKING, J. G. KAM.
C. G. J. VREEDENBURGH.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

17^e Jaargang.

No. 5.

Vrijdag

30 October '14.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

Bericht

Toegetreden tot de Redactie:

C. G. J. VREEDENBURGH.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede, gehouden door den President van het D. S. C., den heer F. Schiff, bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden.
De Almanak.

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering 23 October 1914.

Gedachten en Gedichten.

De blijde dag, door J. Oudejaar.
Aan mijne Moeder, door S. V.

Vereenigingsleven.

Sociaal-Demokratiese Studenten-Club, door P. Schut.

Ingezonden.

Aan de „Ingeschrevenen der T. H.”
Comité „De Europeesche Statenbond”, met Naschrift door de Redactie.

Boekbespreking.

„Het Theosophisch Pad.”

Ingekomen boeken.

Technische Hoogeschool.

Nieuw Ingeschrevenen aan de T. H. (Vervolg).

Correspondentie.

Delftsch Studenten-Corps.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN

President van het Delftsch Studentencorps,
den Heer F. SCHIFF,

bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden,
op Vrijdag 30 October 1914.

Mijne Heeren,
Senatoren, Eere-leden van den Senaat,
Leden der Corps-Commissiën,
Bestuurderen der Corpsvereenigingen,
Leden van het Delftsch Studentencorps!

Een hartelijk welkom roep ik U allen toe, die gekomen zijt om tegenwoordig te zijn, bij de plechtige Inauguratie van de Candidaat-leden: een welkom des te beter gemeend, omdat ik voor eenige maanden niet had durven hopen in de gelegenheid te zullen worden gesteld, dit grootsche oogenblik in Uw midden te mogen vertoeven.

Dat er ondanks de zeer eigenaardige tijdsomstandigheden zoovelen zijn toegestroomd, is voor den Senaat een hernieuwd en krachtig bewijs van Uwe onverflauwde belangstelling in ons Corpsleven.

Het is een vreemde groentijd geweest, en met angst vraag ik me af, of als het Corps den steun van deze jonge mannen noodig heeft, zij dien geven kunnen. Moge echter hun tekort aan kennis van onze Corpskwesties in de toekomst zoo goed mogelijk aangevuld worden.

Onwillekeurig gaan onze gedachten terug naar de oogenblikken, dat wij zelf daar ginds zaten en luisterden naar de woorden, die de President van het Corps sprak als een laatste waarschuwing, voor dat wij de paden van het heerlijke studentenleven zouden betreden.

Welnu, mijne Heeren, evenzeer hoop ik, dat de woorden, die ik thans tot hen zal richten, de inleiding mogen vormen tot een schoonen studententijd.

Candidaat-leden!

Zoo zult ge dan binnen enkele oogenblikken kunnen zeggen: „nu ben ik eindelijk vrij”, maar voor dat ik U deze vrijheid geef, wil ik U eerst op 't een en ander wijzen, hopende, dat gij er Uw voordeel mede zult doen in Uw verder leven.

Gij zult dan niet meer behandeld worden als een willoos, onzijdig wezen, ook zult ge niet meer over verschillende vervelende, doch vaak zeer nuttige zaken worden lastig gevallen door wild vreemden.

Ge hebt U dat onaangename moeten laten welgevallen om U in het verder studentenleven des te rijker te voelen. Dat onaangename nu juist, is dit jaar gebleken iets onmisbaars te zijn. Want wat was er van U geworden, indien we geen groentijd hadden gehouden?

Het is zeer typeerend, dat waar de Senaten van de vier erkende Corpsen, het er tot voor korten tijd over eens waren, dat we in deze sombere dagen geen groentijd mochten houden, deze vier Colleges bij opvolging hun toevlucht moesten nemen tot de kennismaking op voet van ongelijkheid.

En laat ik hieraan dadelijk toevoegen, dat ik me daarover zeer verheug; want we hebben gepoogd om de paden van de anti-groentijds commissie te betreden, maar het is ons allen gebleken, dat deze onbegaanbaar zijn.

Zonder groentijd bestaat er geen grondige kennismaking en deze toch is noodig om ons Corps in stand te houden. De wederzijdsche waardeering, evenals elke eenheid, zou verloren gaan. Zoo ooit, dan staat de groentijd nu sterker dan voorheen binnen onze Corpsmuren en aan U, toekomstige broeders, de plicht, om als wij er niet meer zijn en gij de verantwoordelijkheid op Uwe schouders draagt, te strijden voor dat groote recht van de studentenmaatschappij „de groentijd”.

Echter wil ik er hier tevens nog eens op wijzen, dat wij geen overdreven gebruik van dat recht moeten maken en er wel degelijk voor moeten zorg dragen, dat de groentijd niet onttaardt in een ruw en onmenselijk optreden, want juist die misbruiken hebben buitenstaanders wakker gemaakt om een strijd aan te binden tegen een ons inziens volkomen billijke instelling in een Studentencorps.

Zeer zeker is de kennismaking voor U dit jaar al bijzonder ongunstig geweest, want behalve dat ge slechts een klein gedeelte van de Corpsleden hebt leeren kennen, zult ge ook niet veel hebben gemerkt van onze Corpsvereenigingen. Doch over deze laatsten straks meer.

De leden zullen vaak met U over zaken hebben gesproken waarover gij liever gezwezen hadt; ze zullen U met kleinigheden hebben verveeld. En, hebt ge U afgevraagd: is dat nu kennismaken? Ja, zeer zeker, want zij hebben getracht om te weten te komen, wat zij aan U zouden hebben, niet alleen als ge daar rustig met hen zat te praten, maar ook wanneer gij in 't nauw werd gebracht.

Zij wildé weten, of gij over sommige belangrijke zaken eens dieper had doorgedacht en of ge U al een eigen meening omtrent eenige maatschappelijke toestanden hadt gevormd.

Maar niet alleen zijn de studenten iets van U te weten gekomen, gij hebt ook hun karakters kunnen zien:

Zij hebben een zekere macht over U gehad en ge hebt kunnen waarnemen, hoe zij daarvan gebruik maakten. Ge hebt kunnen zien hoe men wél, hoe men niét tegenover groenen moet optreden.

Verder zult ge menschen hebben ontmoet, die ge dankbaar zult zijn geweest voor hetgeen zij U leerden, doordat hun manier van omgaan met de groenen en de aard van hunne gesprekken U eerbied afdwongen.

Maar ook zult ge ontmoet hebben menschen, die hun bekrompenheid hebben trachten uit te wisschen door een zekere ruwheid of plathheid.

Doe er Uw voordeel mede als ge later zelf als ontgroener zult optreden.

En zeer zeker is die kennismaking van grooten invloed geweest op Uzelf, want ge zult wellicht tot andere, dikwijls betere gedachten gekomen zijn.

Indien ge U soms klein en nederig hebt gevoeld, dan zal dat een aansporing zijn tot 't aankweeken van meerdere kennis, misschien zelfs tot betere vorming van Uw karakter. Ge zult in dien tijd hebben leeren inzien, dat ge over vele kwesties moet nadenken en U een eigen meening moet vormen over tal van aangelegenheden.

Ook zult ge hard moeten werken aan Uwe algemeene ontwikkeling, zoowel lichamelijk als geestelijk, opdat ge later in de groote maatschappij een plaats kunt innemen, waarvoor gij ten volle berekend zijt.

Straks vrij zijnde, zult ge moeten leeren hoe deze vrijheid waardig en nuttig te besteden, zoowel voor Uwe medemenschen als voor Uzelf en zeker weet ik, dat dit U niet gemakkelijk zal vallen.

Het studentenleven staat thans vóór U met zijn groote gevaren en verleidingen, maar gelukkig ook met zeer vele heerlijke voordeelen.

Dikwijls hebt ge in Uwen groentijd de spot hooren drijven met begrippen en gedachten, U door Uwe ouders of voogden als schoon en onomstootbaar ingeprent, waardoor velen onder U misschien aan het wankelen zijn gebracht.

Vergeet die lessen echter nooit, want zij zijn U gegeven door menschen, die beter dan wie ook U kenden en Uw welzijn beoogden; maar zelf zult ge opgemerkt hebben, dat zij het leven te mooi aan U hebben voorgesteld.

Welnu, het is thans aan U er voor zorg te dragen, dat ge een eerlijken strijd zult voeren, om Uw gedachten en daden zuiver en rein te houden.

Vergeet niet, dat ge hier zijt gekomen om U voor te bereiden om als bruikbaar mensch in de maatschappij opgenomen te worden, maar bedenkt, dat ge dit alleen kunt bereiken door naast Uwe studie, vooral lichaam en geest in den vrijen tijd zooveel mogelijk op te werken.

Toch moet ik hieraan nog iets toevoegen.

Tengevolge van den grooten krijg wordt veel verwoest, dat door jarenlange studie en inspanning tot stand kwam.

Veel moet er opgebouwd worden; een uitgebreid arbeidsveld ligt ook voor U open. Als eenmaal de vrede weer hersteld is, zullen velen noodig zijn om de maatschappij haar normaal, beschaafd aanzien te hergeven.

Zijt doordrongen van hetgeen ook van U verwacht wordt, als de mannen, die door hunne ontwikkeling, leiding kunnen geven aan dit reusachtig werk.

Viert op gepasten tijd Uwe feesten, maar begrijpt vooral, dat, hoe eerder ge gereed zijt, des te grooter Uw aandeel zal zijn in het herstel van het maatschappelijk evenwicht.

In de weinige weken, dat ge hier in Delft zijt, hebt ge een vriendschaar gevormd, en met Uwe nieuwe kameraden misschien reeds van gedachte gewisseld op Uwe kamers, omdat ge in de groote en gezellige zalen van de Societeit „Phoenix” nog niet vrijuit kondet spreken.

Maar wanneer die straks voor U geopend zullen worden, gebruikt ze dan. Denkt niet, dat ge op Uw kamers het leven leert kennen.

Neen, slechts in het Corps en zijne vereenigingen zult ge vinden wat ge zoekt. Hoofdzakelijk daár kunt ge Uw geest verrijken.

Onze vereenigingen stellen U in staat op elk gebied lichaam en geest te ontspannen.

Weliswaar heeft deze groentijd U niet die kennismaking met de vereenigingen gegeven, die wij zoo zeer gehoopt hadden, maar toch geloof ik dat ge allen zult voelen, dat Uw steun voor hen een levensbehoefte is.

Ge zult hen niet alleen moeten helpen door Uw lidmaatschap, maar veeleer zult ge een werkend aandeel in 't vereenigingsleven moeten nemen, want, bedenkt dat slechts jonge, frissche krachten in staat zijn, de vereenigingen hun eenmaal bereikt standpunt te doen handhaven. Steunt hen in elk geval met Uwe belangstelling, want zij zijn het, die ons Corps zooveel aantrekkelijks geven.

Wilt ge Uw musicaal talent oefenen, Apollo biedt U daartoe gelegenheid. Voor twistgesprekken vindt ge Debating, en dan nog noem ik U: Odin, Caroussel, Vrije Studie, Tooneel en anderen; terwijl ge Uw lichaam op de beste wijze kunt ontwikkelen met de hulp door Laga verstrekt.

Zeer zeker kunnen zij allen U veel schoons en vele aangename avonden bezorgen, maar zij geven toch niet datgene, wat de Societeit „Phoenix” U biedt.

Daar toch zult ge het grootste gedeelte van Uw Corpsleven slijten. De Societeit geeft U naast een uitstekend verzorgde bibliotheek en leeszaal, de ruimte om Uwe echt jonge vreugde in groote luidruchtigheid en dolle streken te uiten.

Het is niet mijne bedoeling, dat ge Uwe kamer zult verwaarloozen, verre van dat. Te goed weet ik, dat ge daar Uwe meest hechte vriendschap zult sluiten, als ook, dat ge daar zult vertoeven na feestgevierd te hebben. En dan zal het U net zoo gaan als menigeen onzer, dat de stilte en de rust, die U daar omringen, U zeer weldadig zullen aandoen. Bewaar daarom Uwe kamer tot rustoord, beschouwt de Societeit als Uwe feestzaal, daar hooren de feesten thuis en daar behoort gij te zijn om er het leven van Uw Corps te aanschouwen.

Doch indien ge slechts toeschouwer hier zult blijven, voldoet ge niet aan datgene, wat wij van U verwachten.

Het zal U misschien bekend zijn, dat den 22sten Maart 1848 het Corps ontstaan is, doordat de Studenten der Delftsche Academie de behoefte gevoelden, om in hunne ontwikkelingsjaren door een vereenigingsleven elkanders steun te genieten.

Waar die behoefte misschien niet bij U bestaat, wil ik er nog op wijzen wat toch het hoofddoel van een Studenten-Corps moet zijn.

Velen zullen in de veronderstelling verkeeren, dat het samenzijn uitsluitend de gezelligheid moet bevorderen. Doordat ge hier echter in aanraking zult komen met jonge menschen van ongelijke aanleg en kennis, die niet allen Uwe vrienden kunnen zijn, leert ge het leven van de meest uiteenloopende zijden kennen en verruimt daardoor Uw blik op menschen en toestanden.

Het doel, dat ge allen beoogt: een wetenschappelijk onderlegd mensch te worden, vereischt toetsing aan anderen. Deze gedachte is ook vastgelegd in het devies van ons Corps:

„Inspice et cautus eris”.

Neemt deze woorden ter harte, dan zult ge U zeker niet onttrekken aan onze samenleving en zelf medewerken tot steun van anderen.

Hoewel Uwe wegen in verschillende richtingen voeren, zal het U blijken, dat de connecties in Delft gemaakt van onschatbare waarde zijn, want zij zullen U mede in staat stellen tot een goede volbrenging van Uw maatschappelijke taak.

Later, in Uwe betrekking als ingenieur, zult ge dikwijls afleiding en verfrissing van Uwe geest zoeken en ook dan nog zal het Corps aan Uw verlangen voldoen.

Eenmaal in de vijf jaren zult ge hier onder de bescherming van de Corpsmaagd weerkeeren; dan kunt gij Uwe vrienden en kennissen van eertijds weer spreken, en de herinneringen uit den onbezorgden, tevens schoonsten tijd van Uw leven zullen allen aan U voorbijgaan.

Gesterkt en met nieuwe ideeën uitgerust zult ge weer naar Uwe haardsteden terugkeeren, voldaan over de ervaringen gedurende de Réunion ter gelegenheid van het Lustrum van ons Corps opgedaan.

Willen wij aan de buitenwereld een indruk geven van hetgeen er in ons Corps omgaat, dan is het beste middel dat ons ten dienste staat: het verschijnen van den Studenten Almanak.

Dit boekje toch is de schoonste weergave van het inwendige leven onzer corporatie. Daarom doe ik een krachtig beroep op Uw aller steun; alleen door 't bijeenbrengen van vele gedichten en prozastukken, alsook van geestige caricaturen, zal het de Commissie tot Redactie van den Studenten-Almanak mogelijk zijn een boekdeeltje samen te stellen, dat een waardig opvolger zal zijn van zijne voorgangers.

Op initiatief van eenige flinke Corpsbroeders is er in de oogenblikken, dat ieder er vast van overtuigd was, dat ook ons Vaderland in den oorlog betrokken zou worden, een

Vrijwilligers-Korps ontstaan, dat nu reeds tengevolge van de hoogstaande, tevens krachtige leiding een goed militair geheel vormt.

Ik vestig de aandacht op deze vereeniging, omdat de vaderlandslievende geest, die daarin heerscht en de groote toewijding van hare leden getuigenis afleggen van een gezond Corpsleven.

Ik wil U nog waarschuwen voor een ziekteverschijnsel genaamd „sleur” en toch weet ik zeker, dat we over eenigen tijd weer de lummelaars zullen zien te voorschijn komen. Zij zijn het, die 's morgens lang in bed liggen, op de kroeg rondwalen zonder doel, den ganschen dag niets uitvoeren en meestal tot verveling strekken van de andere leden.

Neen, geniet van Uwen studententijd zooveel ge kunt, maar maakt er geen sleur van; daarvoor is het te mooi en biedt het te veel afwisseling.

Nog zult ge moeten waken tegen een andere verkeerde eigenschap, en wel „valsche schaamte”.

Schaamt U niet datgene te doen wat *gij* voor recht houdt, ook waar Uwe vrienden U door spot trachten te overreden. Vreest niet door sterk te staan hunne achting te verliezen, want zwaarder weegt 't besef, dat *gij* Uzelf kunt achten.

Het is mij verder meermalen gebleken, dat er onder de jongeren voorkomen, die echt studentikoos doen en zich uitermate flink gedragen om „getapt” te zijn. Niets is verfoeilijker dan dat, want in de studentenwereld wordt alleen rekening gehouden met hen, die zich geven zooals ze zijn, zonder opschroeverij en kunsten.

Weest daarom degelijk en waarachtig, blijft onder alle omstandigheden eerlijk, slechts dan zult ge geacht zijn in die kringen, waar ge per slot Uwe meeste kennissen zult vinden.

Ik heb U willen laten zien, dat het Corps U ruimschoots de gelegenheid biedt tot het genieten van een mooi studentenleven.

Aan U, toekomstige broeders, er voor zorg te dragen, daarvan gebruik te maken op een wijze, die niet alleen Uzelf, doch hoofdzakelijk ons geliefd Corps ten goede komt.

Candidaat-leden!

Ik verzoek U thans allen op te staan!

De poorten van het Corps staan voor U open. Legt allen de plechtige belofte af, dat ge het Corps naar Uwe beste krachten zult steunen, en het Uw streven zal zijn, onder alle omstandigheden de eer van dien studenten-maatschappij hoog te houden.

Wel is waar, zult ge dit keer niet met zooveel luister binnen onze muren gebracht worden als andere jaren, maar zeer zeker zijt ge ons allen even hartelijk welkom.

Moge een gelukkig leven U zoowel in, als buiten het Corps wachten.

Candidaat-leden. Met dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden van het

Delftsch Studentencorps.

De Almanak.

De Redactie moet maar wachten
Op platen en op Mengelwerk
En al hun hopen, al hun wachten
En al hun smeeken en hun trachten
Om een goedkoop Almanak te geven
Is voor die luie menigte vergeefs gebleven
Die onwil bleek hun toch te sterk.

Zoo heeft de Almanak-Redactie dan moeten besluiten de inzendingstermijn tot 10 November te verlengen, in de hoop dat er dan nu wat meer komen zal en dat de Secretarissen der Corpsvereenigingen zich eens zullen inspannen.

De repetitoren die in de Almanak willen worden ver-
noemd, worden verzocht hun naamkaartjes te bevestigen
aan het daartoe bestemde bord.

Delftsche Studenten-Bond.

Bondsvergadering Vrijdag 23 October 1914.

In verband met de ontstentenis van 3 bestuursleden wegens militieplichten zal de bestuursoverdracht vroeger plaats hebben dan gewoonlijk, waarschijnlijk in Januari, zoodat voor den nog restenden tijd geen plaatsvervangende bestuursleden zullen benoemd worden.

De indiening der ontwerp-begroting zal uitgesteld worden, daar in deze omstandigheden, waar zooveel leden in dienst zijn en dus de contributiebetaling veel te wenschen over laat, onmogelijk de te verwachten inkomsten kunnen worden bepaald en dus ook niet de toe te laten uitgaven.

De Diësviering op 31 October zal worden ingekrompen en zich alleen bepalen tot een kroegfuij. De traditioneele rijjool gaat dus niet door. De novitiaatstijd begint Maandag 26 October en duurt 8 weken. De Candidaat-leden zullen in afwijking met vorige jaren alleen verplicht zijn tot een kroegbezoek van minstens één keer per week op de dagen Dinsdag of Vrijdag.

Een précaire zaak was het al dan niet uitgeven van een Almanak. De bestaande Almanak-Redactie was bijna geheel geliquideerd, deels door het in dienst zijn deels door bedanken der leden. Er is nu een nieuwe Redactie benoemd, die in de eerste plaats de mogelijkheid van het uitgeven eener Almanak, desnoods in beknopten vorm moet onderzoeken. Mocht dit niet mogelijk zijn, dan zal in elk geval een Jaarboekje worden uitgegeven. De onmogelijkheid van het uitgeven van een Almanak? Schaam U, Bondsleden, bij de gedachte er aan. Er is een tijd geweest, dat de Bond veel minder dan de helft van het tegenwoordige aantal leden telde, en toch waren ze toen in staat een Almanak uit te geven. Zouden wij het dan niet kunnen? Wel is waar zijn nu velen onzer in dienst, maar is dit een reden om niets in te zenden? Juijt in het militaire leven, dat weer wat anders is dan dat alledaagsche studenten-burgerleven, zult ge in de gelegenheid zijn vele indrukken op te nemen. Tracht *gij* allen zonder onderscheid, Bond-militairen, naar uw beste krachten van die vele indrukken kleine afdrukken te maken en zend ze de Almanak-Redactie op.

Studenten der D. S. B., de Almanak-Redactie **hoopt op U**, ze **reket op U**. Aan U de plicht die hoop niet te beschamen.

Gedachten en Gedichten.

De blijde dag.

Mijn liefste, die ik Elfar noemen wil, o! kijk me nog eens aan, — nog eens het diepe-blauw van je zachte fluweelige oogen.

De zon schijnt hel. Door de boomen gaat blijde jubeling van vogelzang; even ruischen van de bladeren, nauw bewogen.

De levensblijheid van mijn ziel een groot weiland — waarin ik de liefste zeer nabij weet. Tusschen de weilanden liggen de stille slooten van mijn verlangen, met zilverglanzen, heel ver. Op het blanke water drijft een enkele, witte waterlelie, uitplooiend haar kroon in 't blijde zonnelicht.

O! mijn liefste, dat ik het niet zeggen durfde; altijd maar wachtte, wachtte... tot je komen zou; en je niet roepen durfde. Stil heb ik nedergezeten, en de menschen, die langs mij gingen, groette ik zwijgend. En rond mij groeide de stilte... tot plotseling ik te zingen aanving met wijfel-bevende stem, en de lucht melodieus werd van de tonen mijner liefde, van de lichte blijheid mijner ziel...

Elfar! Elfar! Zoo lang heb ik gewacht.

En gewanhoopt reeds, dat je nog komen zou.

Het was al zoo lang geleden.

Zoo heel lang...

Toen ik voor 't eerst je zag, was je nog een heel klein meisje. Je goud-blonde haar krullend-golvend over je tengere schoudertjes, en omlijstte je lachend gezichtje. Je was zoo lief en zacht: een heel klein meisje.

't Was te morgen — en zeer vroeg nog — een blijde zomerdag.

Datzelfde helle licht als nu; de boomen hoog en wuivend; gezang van vogels, en kleurenpracht van bloemen om ons heen.

Het was een weiland net als dit, maar niet zoo groot. Nu is het een eindeloos vlak van glanzend groen.

Er stond een molen aan den waterkant; de wind deed de wieken draaien. Er liepen koeien te grazen, zwart en wit gevlekte, en een veulen holde jeugd-wild het geheele weiland door, en terug; en weer....

Toen heb ik daar gelegen, stil, in het vochtig-zachte gras — en geluisterd naar de zangen der vogels en naar het ruischen van den wind. Ik zag de hemel prachtig blauw, zonder een enkel wolkje; licht van de blijde straling der zon.

En jouw oogen, hetzelfde blauw....

Je was dicht naast me, je kleed beroerde mijn kleed, en je handen beroerden mijn handen. En we zagen elkaar aan, zwijgend. Toen heb ik stil je hoofdje tusschen mijn handen genomen, en je gekust.

En een groote zaligheid doorhuiverde mij. Zoo hebben wij gezeten den ganschen blijden dag; en als de schemering begon, en wazige nevels zweefden over het land, heb ik je weer gekust.

Toen zag ik dat je zeer bleek was: je mooie gezichtje met de groote oogen en je teere, blanke handjes; en je schreide....

Dan is de nacht gezonken, de donkere, droeve nacht.

En ik heb je niet weergezien.

Elfar! Elfar! zoo lang heb ik gewacht.

En gewanhoopt reeds, dat je nog komen zou....

De zon scheen zoo hel vanochtend, en voor mij het groote groene weiland.

Toen wist ik, dat je komen zou.

Ik stiet mijn venster open, een geur van bloemen drong mijn kamer binnen.

En ik ben ten deure uitgegaan, en lang zwijgzaam voortgewandeld over den eenzamen weg. Ik zag een meisje dat een troep zwijnen voortdreef; zij knikte en zeide mij goeden dag.

En als ik verder kwam, werd het land zeer vlak, en er waren vele slooten.

Het weiland is groot, en er grazen veel koeien, zwart en witte en ook bruin gevlekte, maar geen veulen dartelt er nu; en geen molen wentelt gestadig zijn wieken in den zingenden wind.

Elfar! liefste, nu ben je gekomen.

Nu is de blijheid weergekeerd in mijn ziel.

Mijn mooie meisje met het zachte blonde haar, en de groote, droomende oogen, wil je heel veel van mij houden?

Zie, ik ben groot en sterk, ik zal je beschermen. Als je bang bent, vlij dan tegen mij aan je kleine hoofdje; ik zal je rustig maken.

En als het avond wordt, behoef je niet meer te schreien.

Ik heb begrepen, waarom je schreide toen ik je kuste als de avond nederzag.

Maar nu is alles mooi en goed. Het zal niet donker worden, het kan niet!

Mijn gouden droom meisje! Liefste, liefste! ik ben zoo gelukkig.

Ik vind het zoo heerlijk dat je bij mij bent!

Hoor hoe de wind ruischt door hooge populieren. Mij is lief die teere, ritselende fluistering der bladeren, Hoor hoe het zingt door het wiegende loover. Wij zijn in het weiland — en het groen is om ons met kleuren rijkdom van bloemen — de blauwe, blauwe lucht. En over alles zweeft de jubeling der goudzon, het licht van den blijden dag, die nooit een einde heeft.

J.

Oudejaar.

Op de koude stille aarde
Liggen de gevallen blaren,
Die de wilde herfstwind gaarde
Op de koude, stille aarde;
Grauwe wolkgevaarten baren
't Sneeuwen doodskleed voor het jaar, en
Op de koude, stille aarde
Liggen de gestorven blaren. —

Maar de statelijke boomen
Dragen leven in hun toppen;
Jonge leutegeuren droomen
In de statelijke boomen
Uit die teere, donk're knoppen
Wil zich nieuwe bloei ontpoppen:
Want de statelijke boomen
Koest'ren 't leven in hun toppen!

Aan mijne Moeder.

De sneeuw heeft alle velden toegedekt,
De aarde rust, de boomen fluit'ren niet,
Schuw wrikt het water aan den voet van 't riet,
De dorre halm staat steil omhooggestrekt. —

De zon zinkt dieper nog, de schaduw rekt,
Doch roerloos langzaam, dat geen oog het ziet
Nacht komt weer; 't wazig blauw der lucht vervliet;
Nacht komt, en nog is de aarde niet gewekt. —

Het leven schijnt uit deze streek getogen; —
Tot eensklaps in 't geboomte een vlamt ontbrandt:
Oplaaft het zonnevuur in vensterruiten,
Zijn glorie gloeien doet door 't doodenland. —

Zoo, moeder, zou mijn hart zich weder uiten,
Wanneer uw beelt'nis spiegelde in mijne oogen!

S. V.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Dinners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :-: Chr. F. RÜTER.

Vertrekkend Heer beveelt ten zeerste aan, zijn uitstekend

Gemeubileerde Kamers,

met of zonder pension,

beste stand Oude Delft. Aanvaarding direct.

Brieven onder No. 6884, Bureau van dit Blad.

RESTAURANT „HOTEL CENTRAL”.

Voornaamste en meest bekende Restaurant ter plaatse.

DINERS van 5-7 uur, ook bij abonnement.

RESTAURANT A LA CARTE DEN GEHEELEN DAG.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 30 OCTOBER 1914. No. 5.

Vereenigingsleven

Sociaal-Demokratiese Studenten Club.

VERSLAG van de vergadering op Dinsdag 20 Okt. met
ALBARDA als spreker, over: de Oorlog.

De vergadering werd door de voorzitter geopend met de volgende woorden:

„Het is niet met opgewektheid, dat wij, die zo langzamerhand ons aan het studentenleven moeten gaan onttrekken, achter deze tafel plaats nemen als bestuurslid van de S. D. S. C. Vijf jaren reeds deden we een zo goed als vergeefs beroep op uw belangstelling. En al denken wij er niet aan de strijd tegen laksheid en onverschilligheid op te geven, van enige overwinning onzerzijds kon tot op heden eigenlijk niet gesproken worden. En nu komt het noodlot ons te hulp op een wijze, die ons verre van aangenaam is.

Het maatschappelijk gebeuren dringt zich aan ons allen op in de vorm van een ontzettende ramp, die zelfs ons eigen leven min of meer in gevaar heeft gebracht en die plotseling ons aller denken in beslag neemt. Wij hadden gehoopt, dat de verkeerde inrichting onzer maatschappij zich ook wel aan U zou doen gevoelen door wat ik nu maar de „normale ellende” zal noemen.

Wij, soc. dem. studenten, ontleen aan de levensschoonheid, die het socialisme ons geschonken heeft, zo niet de plicht, dan toch het recht, U aan te sporen aan deze beweging meer aandacht te schenken, dan gij tot heden hebt gedaan. Maar wij hebben nog andere drijfveeren. Wij achten het onduidbaar, dat de jonge intellectueelen, aanstaande leiders van industrie en verkeer nog wel, onverschillig zijn voor vraagstukken, welke met hun toekomstige werkkring zo nauw in verband staan. Maar allereerst doen we een beroep op U als mens, d.i. als deel van de grote maatschappij met plichten tegenover uw medemens.

Hoe deze plichten op treurige wijze worden verzaakt, leert ons o.a. wat gebeurde, toen in Den Haag uitbrak de staking van het trampersoneel, een staking waarvoor anti-revolutionaire kamerleden (de heeren Rutgers en van der Voort van Zijp) openlijk hun sympathie betuigden. Zonder zich om het minst te bekommeren om het lot van het trampersoneel, wanneer deze staking verloren zou gaan, zonder zich in te laten met de vraag of de eisen van het personeel ook wellicht redelijk waren, boden zich meerdere studenten aan om van deze gelegenheid gebruik te maken, zich „eens als wagenbestuurder te oefenen”. Zelfs hebben zij aan de stakers verklaard dit voor hun plezier te doen! Wanneer er nu en dan een scherp woord valt aan de zijde der arbeiders, zult gij dan ook met Prof. Bolland zeggen: „Goed bedoelde soc. dem. is eene tot hatelijkheid verkeerde menslievendheid” of zult gij U dan met verontwaardiging afwenden van de arbeidersbeweging.

Indien er bij de studenten kon worden gesproken van belangstelling in maatschappelijke kwesties, zou de algemeene verachting, die het onderkruiperswerk dan stellig ook bij U zou vinden, voldoende zijn om een dergelijk optreden te verhinderen. Laten we bedenken, dat waar onverschilligheid heerst van een hooge moraal nimmer sprake kan zijn.

Welnu onze vereeniging vraagt slechts uw belangstelling, die wij door het organiseren van voordrachten en kursussen trachten te vergroten, U tevens gelegenheid biedend Uw kennis te vermeerderen.”

Hierna kreeg de heer Albarda het woord.

Om de werkelijke oorzaken te vinden van de wereldoorlog, hebben we niet te letten op wat de een of andere regeering in een wit-, blauw-, groen- of geelboek te vertellen heeft. De daarin opgesomde kleinigheden kunnen onmogelijk een oorzaak zijn van een ramp als deze. Hiervoor moeten we dieper zoeken. De groote vraag is: „Hoe kwam de door ieder waargenomen en steeds stijgende spanning tussen de Europeese Rijken tot stand.”

Ons antwoord daarop is: Door het kapitalisme met als zijn gevolgen imperialisme en militarisme. Imperialisme is het streven om zich meester te maken van grote gebieden om over te kunnen beschikken, d.w.z. er uit te kunnen halen, wat er in zit. Dat streven is gevolg van het kapitalisme, waarin de voortbrenging niet is gericht op voorziening

in de noden van het volk, maar om winst te maken. Een der gevolgen hiervan is het opstapelen van niet te verteren kapitaalsommen (accumulatie), welke leidt tot uitbreiding van fabrieken, verbetering van techniek, enz., wat voor allen een zege zou kunnen zijn, maar nu alleen ten bate komt aan het koopkrachtig publiek. Zo krijgt een industrieland gebrek aan kopers en wordt getracht buitenslands afzetgebied te verkrijgen en zo mogelijk een hele nijverheid daar te vestigen. De kapitalistengroepen van ieder land willen het beste voor zich en vragen om bescherming van de staatsmacht van hun land. Dit is de grond van het imperialisme, met als gevolg een steeds intensievere wedstrijd in bewapening van de verschillende volkeren „het militarisme.”

Deze wedloop is een gevaar voor de vrede. Heeft een land de grens bereikt, dan moet het de oorlog willen, uit vrees door andere landen te worden verpletterd.

Zo stond in de brieven uit Reinland van de N. R. Ct.:

„Wij (de Duitsers) zijn aan de grens van wat we voor het militarisme kunnen uitgeven en kunnen dit tempo niet volhouden, het moet er nu van komen, anders zal de Triple Entente ons overtreffen.”

Bovendien voelt men het dreigend gevaar van de zijde der arbeidersklasse, die ziet dat de gelden voor sociale doeleinden niet zijn te vinden, omdat deze verdwijnen in de muil van het militarisme.

Het militarisme wordt wel aangeprezen met de leuze: „Wie de vrede wil, bereide zich voor ten oorlog.” Dit is een leugen, waarop door de soc. dem. steeds is gewezen. En ziet nu of het waar is of niet!

Men geeft vaak de schuld van deze oorlog aan de Duitse keizer of de zwaar. Wil men een voorwerp hebben om zijn verontwaardiging op te luchten, laat men dan deze richten aan het adres van het ellendige stelsel, dat de oorzaak is van deze wereldramp.

Wanneer we nu de weg zoeken, waarlangs we tot verbetering komen, dan moet de eerste stap zijn: Recht van oorlogsverklaring aan het Parlement, niet meer aan de Kroon. Dacht gij dat de oorlog zou verklaard zijn, als de leden van de Rijksdag, de Doema of de Fransche Senaat de verantwoording moesten dragen. Is de oorlog eenmaal verklaard, dan staat men voor de keuze, „verpletteren of verpletterd worden.” De oorlogsverklaring moet verhinderd worden.

Vele niet soc. demokraten hadden ten slotte hun hoop gevestigd op ons, dat we door middel van de Algemene Werkstaking de oorlog konden tegenhouden. Eigenaardig toch! Vroeger was de Algemene Werkstaking de grootste minachting waardig, nu plotseling het enige middel tegen de grootst mogelijke wereldramp. 't Kan verkeren!”

Maar dat middel is alleen goed wanneer of: één land duidelijk de aanvallende partij is wat hier niet het geval was, en de sociaal demokraten in dat land overgaan tot Algemene Werkstaking, of als in beide de arbeidersbeweging evenzeer gevorderd is. Dat is nu meestal niet het geval, hier zeker niet. Het gevolg van een Algemene Werkstaking zouden geweest zijn dat het land met de beste arbeidersbeweging vernietigd zou worden, wat tegen het belang van de Sociaal Democratie, d.i. van de beschaving zou zijn.

De socialisten moeten er nu voor ijveren dat de vrede gesloten zal worden; gebaseerd op:

Erkenning van de vrijheid der volken.

Handhaving van het grondgebied.

Ophouden met de bewapeningswedstrijd, terwijl als waarborg voor de vrede in Europa de Europese landen zullen moeten overgaan tot vorming van een Europese Statenbond, in ieder land tot onteigening van het wapenkapitaal gevolgd door een gedeeltelijke, later gehele ontwapening en zoals reeds opgemerkt: Recht van oorlogsverklaring aan de parlementen.

P. SCHUT.

Ingezonden.

Aan de „Ingeschrevenen der T. H.”

Mede-Studenten! Nu in deze tijd veler hulp gericht is op het steunen en onderdak brengen van gevluchten Belgen, komen wij tot U met het verzoek om door dit goede werk niet de noodtoestand in ons eigen land te vergeten.

Om de talrijke gezinnen van werkelozen voor totaal verval en verarmen te behoeden is geld, zeer veel geld nodig.

Grote groepen uit onze maatschappij spannen zich in om dat geld bijeen te brengen. Zo werd door het personeel der Staats- en Ned. Centraalspoorwegen in de maand September een bijdrage gegeven van f 40,289,32½.

Wanneer wij, Studenten, nu iedere week de som van één dubbeltje, zegge één heel dubbeltje, offeren dan zal het ons mogelijk zijn maandeliks een bedrag van drie á vierhonderd gulden aan het Nat. Steun-Komitee te doen toekomen.

Met toestemming van de betrokken Hoogleraren zullen elke Vrijdag aan: het Hoofgebouw, de Verwersdijk, het Natuur- en het Werktuigkondegebouw bussen geplaatst worden met opschrift: Voor het Kon. Nat. Steun-Komitee.

Laat ieder daarin wekeliks het minimum van één dubbeltje storten, zodat de Studenten-Maatschappij als geheel een beetje meehelpe om veel ellende wat te verzachten.

Mej. H. J. VAN LUTSENBERG MAAS.
M. DE MAN.
P. SCHUT.

Geachte Reductie.

Ondergeteekenden hebben de eer u te berichten dat zij zich hebben vereenigd tot het Comité „De Europeesche Statenbond.” Ingesloten doen wij u toekomen Nr. 1 van een serie vlugschriften die wij ons voorstellen uit te geven om de overtuiging der noodzakelijkheid van een hechter rechtsverband tusschen de volken en in het bijzonder van een nauwer aaneensluiting der Europeesche Staten, bij de groote massa te doen doordringen.

Beleefd verzoeken wij u hierop de aandacht uwer lezers te willen vestigen en den oproep, welke op de laatste pagina der brochure voorkomt, zoo mogelijk over te nemen. Gaarne geven wij u in dit geval de vrijheid om desgewenscht het geheele artikel in uw blad te plaatsen.

Dr. Frederik van Eeden,
Prof. Dr. G. Heymans,
Dr. Aletta H. Jacobs,
Jhr. Mr. B. de Jong van Beek en Donk,
Jhr. Dr. Nico van Suchtelen.

Naschrift van de Redactie.

Lees dus de laatste pagina van de Brochure.

Boekbespreking.

„HET THEOSOPHISCH PAD.”

Uitgave van de Universeele broederschap en het Theosophisch Genootschap, Groningen 4e Jaarg., No. 1, Sept. 1914.

Oogenshijnlijk is dit blad een uiting van Universeele broederschap, voor de meer ingelichte leek echter wordt het een orgaan, dat de belangen van een enkele sekte verdedigt. Want de theosofie kent hare sekten evenzeer als

het protestantisme en nog feller dan de afscheiding tusschen kerkelijke sekten, is de kloof die de verschillende „broederschappen” scheidt. Het uiterlijk keurig verzorgde en van een zeer allegorische bandteekening voorziene tijdschrift is niets meer of minder dan een scheldblad. Terwijl de partij van Besant en Leadbeater, oorspronkelijk voortgekomen uit de door H. P. Blavatsky en Olcott gestichte vereeniging een waardig zwijgen bewaart over de insinuaties der aanvallers; met name de ex-tooneelspeelster Catherine Tingley, een leerlinge van W. Q. Judge, die onder duizend onaangenaamheden de organisatie verliet en een nieuwe stichtte, gaan Tingley en consorten voort op de meest Amerikaansch-reclameachtige wijze hun inzichten aan te prijzen.

Daarbij spreken zij over Besantisten etc. als minderwaardige namaak, op een wijze waardig voor een in tandpasta of schoensmeer handelende firma die voor concurrentie vreest.

Onder het waasje aan liefde en broederschap wordt hier de grootste nijd verborgen. Allen die deze loffelijke eigenschap willen aanleeren, wenden zich tot het bureau Steentilstraat 40, Groningen.

Ingekomen boeken.

LE FRANÇAIS NÉ MALIN per J. C. CLAUDEL.
C. FASSTRÉ Zwolle, Editeur.

HET THEOSOPHISCH PAD. Vierde Jaarg., No. 1.

Technische Hoogeschool.

Nieuw ingeschrevenen aan de T.H.

(Vervolg).

A. H. L. Bähler, c,	Hugo de Grootstraat 56, Delft.
Mej. G. P. de Groot, t.,	Groot Hertoginnelaan 134, d.H.
F. M. Razoux Schultz, c.,	Reinkenstraat 46, Den Haag.
P. A. Schreuder Peters, e.,	Columbusstraat 210, Den Haag.
A. Crèvecoeur, e.l.,	Zwartelaan 7, Voorburg.
E. C. Stas, m.,	Oude Delft 66, Delft.

Correspondentie.

Mijnheer X.

Aangezien uwe inzending te laat is gekomen om nog in de redactie-vergadering te kunnen worden besproken kunnen wij het artikel niet in dit nummer plaatsen.

ADVERTENTIEN.

H.H. Amateur-Fotografen

worden attent gemaakt op het goedkoopste en vertrouwbaarste adres waar zij hun benodigdheden kunnen koopen voor de

FOTOGRAFIE,

tegen concurreerende prijzen.

LET OP DE DRIE VOLGENDE PUNTEN:

- 1e. Is alles goedkooper dan elders.
- 2e. Is alles eerste kwaliteit.
- 3e. Is alles steeds versch voorradig.

Waarom kunnen wij dat garandeeren, omdat wij over de geheele wereld ± 50 Filialen hebben, alles bij groote partijen inslaan en zeer grooten omzet hebben.

Amerik. Tip Top Fotografie,

65. Brabantsche Turfmarkt 65. - Delft.

Ontwikkelen van platen, afwerken der negatieven

VERSCHEENEN:

BEKNOPTE HANDLEIDING No. 42.

TELEFONIE, 2e druk,

bewerkt door prof. C. L. VAN DER BILT, c.i. en verkrijgbaar bij de Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33.